

Memo

Inzake: vordering tot terugbetaling reissom niet gedekt door SGR
 Datum: 15 juni 2020
 Aan: ACM 10.2.e

Richtlijn Pakketreizen en bescherming bij insolventie

De bescherming bij insolventie is geregeld in artikel 17 van de richtlijn pakketreizen¹:

“De lidstaten zorgen ervoor dat op hun grondgebied gevestigde organisatoren zekerheid stellen voor de terugbetaling van alle reeds door of namens reizigers betaalde bedragen voor zover de desbetreffende diensten als gevolg van de insolventie van deze organisatoren niet worden verricht. Indien personenvervoer in de pakketreisovereenkomst is inbegrepen, stellen de organisatoren ook zekerheid voor de repatriëring van de reizigers. Er kan worden aangeboden de pakketreis voort te zetten.”

Hieruit volgt duidelijk dat het moet gaan om het niet verrichten van diensten als gevolg van de insolventie. Kortom: er is nog een reisovereenkomst die uitgevoerd moet worden, maar die dienst wordt niet geleverd vanwege het faillissement.

In die gevallen waarin de reisovereenkomst is geannuleerd/opgezegd, bestaat de reisovereenkomst niet meer die uitgevoerd zou moeten worden. In dat geval heeft een reiziger weliswaar een geldvordering (tot terugbetaling van de reissom) op de organisator. Maar die reisdiensten worden ten gevolge van de insolventie juist niet verricht.

Ook uit overweging 37 en 38 bij de Richtlijn volgt duidelijk dat de garantie ziet op uit te voeren reizen. Voor wat betreft een redelijke garantstelling dient te worden gekeken naar de uit te voeren reizen: *“Algemeen gesproken dient de zekerheid dus een voldoende hoog percentage van de pakketreisomzet van de organisator te bestrijken.”*

De Nederlandse wet² verwoordt de bescherming bij insolventie tekstueel weliswaar net iets anders in artikel 7:513a BW, maar de wet dient richtlijnconform te worden uitgelegd.

Het gaat erom dat reizigers die een pakketreis hebben geboekt, tegen insolventie van de organisator zijn beschermd. De richtlijn vereist dat iedere pakketreisovereenkomst is gedekt. De verplichting waartoe de organisator zich heeft verplicht bij het aangaan van de overeenkomst is het uitvoeren van de geboekte reis.

¹ Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad (PbEU, L 326)

² Wet van 6 december 2017 tot wijziging van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, de Wet handhaving consumentenbescherming en enige andere wetten in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad (PbEU, L 326) (Implementatiewet richtlijn pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen)

SGR garantieregeling

Het doel van de SGR garantieregeling is omschreven in artikel 3 lid 1 van de garantieregeling:

“SGR heeft ten doel het doen van uitkeringen aan of voor consumenten die pakketreisovereenkomsten, gekoppelde reisarrangementen, overeenkomsten van vervoer of overeenkomsten van verblijf hebben afgesloten met een deelnemer of door bemiddeling van een deelnemer, indien deze consumenten geldelijke schade lijden in gevallen dat de betrokken deelnemer wegens financieel onvermogen niet presteert.”

Artikel 3 lid 8 van de SGR garantieregeling geeft aan in welke situaties tot uitkering wordt overgegaan:

“Uitkeringen zullen worden gedaan in de volgende gevallen:

- a. Een deelnemer is wegens financieel onvermogen in gebreke te presteren indien en voor zover een andere handelaar niet jegens de consument tot nakoming verplicht is;*
- b. Een deelnemer voldoet wegens financieel onvermogen niet aan een veroordeling krachtens een bindende uitspraak van de Geschillencommissie Reizen of een onherroepelijke rechterlijke uitspraak tot betaling van schadevergoeding aan de consument, voor zover de schadevergoeding betrekking heeft op een boeking die onder de garantie van SGR valt.”*

Artikel 3 lid 9 van de garantieregeling luidt als volgt:

“Of er sprake is van niet presteren door een deelnemer als gevolg van diens financieel onvermogen staat uitsluitend ter beoordeling van SGR.”

De prestatie waartoe de organisator zich heeft verplicht op grond van de overeenkomst behelst het uitvoeren van de reis. Als de reisovereenkomst echter al is geannuleerd dan is er dus geen reisovereenkomst meer waarop de SGR garantieregeling van toepassing is. Er bestaat dan geen verplichting meer om de reis uit te voeren. Het niet langer uitvoeren van de reis vindt zijn oorzaak dan in het feit dat er geen reisovereenkomst meer bestaat en niet in het financieel onvermogen.

Vorderingen tot terugbetaling van de reissom die weliswaar voortvloeien uit een vroegere reisovereenkomst worden dan ook niet door SGR gedekt.

Kortom: als de reis is geannuleerd en er geen voucher is geaccepteerd dan is er dus geen reisovereenkomst en dus geen prestatieplicht meer en daardoor is de garantieregeling niet langer van toepassing. Het ‘niet presteren’ moet namelijk worden opgevat als het ‘niet uitvoeren van de reis’.